

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliae Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

61. Decisio Sacrae Rotae Romanae coram R. P. D. Ottobono, in causa
Pictavien. Commendae. Veneris 14. Iunii 1647.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76432](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76432)

re ad examen deducta, fuit reſolutum intrare arbitrium pro retardatione.

4. Arbitrium enim regulatur à iure iuxta doctrinam Bart. *apud in Rota canonizat. in Extranag. ad reprimendum verbo videbitur n. 8. Caſar de Graſſi. dec. 7. n. 7. de ſen. & re iudic. Rota coram S. Greg. dec. 189. n. 3. & dec. 221. & dec. 295. utrobique n. 1. & dec. 312. n. 1. p. 4. recent. de iure verò retardatur executio literarum Apoſtolicarum, quotiescumque conſtat de earum ſubreptione, vel obreptione c. ſuper literis. 20. de reſcript. c. cum deſiſſe 22. eodem tit. Rota coram Cauſal. dec. 92. n. 1. in ſin. ſeq. & dec. 228. n. 3. par. 1. in recent. & in Sipuntinas. eu nullis. Archiepſebyteranus 14. Martij 1646. coram Reu. P. D. meo Kerofbio.*

5. Verum Sanctiſſ. D. N. non fuit expreſſum per Agentes ſororis Priulæ, quod eidem aliàs per S. m. Urbanum fuerat diſpenſatum ſuper voce actiua, & paſſiua cum moderatione, & præſeruatione conſenſus Monialium, quod ſi fuiſſet expreſſum, vel Papa gratiam non conceſſiſſet ſine ſimili modificatione, vel ſaltem difficilius, & ſi fuiſſet factus certior de priori conceſſione limitata, illam non mutaret, iuxta egregiam doctrinam, Io. Andr. in cap. 2. n. 2. de ſil. præſby. in 6. Innoc. in c. venient. n. 4. ubique Abb. n. 14. Felin. ſub num. 2. de præſcript. Ruin. conſ. 161. n. 3. in ſin. lib. 2. & conſ. 82. n. 1. lib. 3. Socin. conſ. 24. n. 4. Paſſi. conſ. 7. n. 57. & ſeq. lib. 4. Curt. ſen. conſ. 73. n. 15. poſt med. Molin. de primog. Hilpan. lib. 2. cap. 4. n. 50. & 51. Gutierrez 99. canonic. lib. 2. cap. 15. n. 92. & 93. Sanchez de matrim. lib. 8. diſp. 22. n. 2. & tenet Rota coram Verall. dec. 218. par. 2. & magis in terminis in deciſ. 91. n. 2. & 3. lib. 3. diuerſ. quæ loquitur de ſimili gratia conceſſa liberè Abbatiffæ non facta mentione primæ decurtatæ, & limitatæ ad conſenſum Monialium.

6. Nec minus fuit Sanctiſſ. expreſſum Moniales acceptaſſe ſororem Priulam ea conditione, & pacto, vt ventibus aliis duabus ſororibus voce actiua, & paſſiua careret, talique pacto per plures annos ſororem Priulam acquieuiſſe, quod ſine dubio erat Summo Pontifici exponendum, nam Princeps pactis priuatorum derogare non ſolet c. ex multiplici, & ibi DD. de decim. gloſſ. ſin. in cap. 1. verbo derogetur de pact. in 6. modern. Rom. de re benef. lib. 1. q. 5. n. 21. & 22. nunquam enim pactis priuatorum conſetur derogatum niſi de iis ſpecifica, & expreſſa mentio fiat, vt eſt text. in d. c. ex multiplici de decim. Rota coram Pur. dec. 193. lib. 1. in correct. inter diuerſ. dec. 613. n. 3. & 4. part. 1. coram Buratt. dec. 435. n. 4. & coram Reuerend. Virgellen. dec. 48. n. 20.

7. Non obſtat, quòd hoc pactum poſſet eſſe notum SS. ex quo de iure eſt, quòd tres ſorores moniales in eodem Monasterio non ſunt capaces vocis actiue, & paſſiue, vt conſtat ex decreto Sac. Congregat. Regul. relat. per Modern. de iur. Abbatiff. diſp. 5. q. 4. n. 8. quia adhuc pactum erat exprimendum, licet contineret in tantum, quòd continet lex, ſeu decretum Sac. Congreg. nam forſan Papa derogare legi, ſed non pacto, vt in puncto firmat Anchar. in d. cap. ex multiplici ſub num. 4. verſ. ad dic. de decim. & ratio eſt, quia Papa auferendo in quibusdam caſibus diſpoſitionem legis, magis facit gratiam, quam alicui iniuriam, ſed quando quis ſibi promidet per pactum iniuria eſſet auferre, quòd ex ſua prouiſione quaſiuit Rota in Valentina ſub ſidij 4. Maij 1611. coram Penia inter ſingul. Rubei 10. fol. 106.

8. Pactum enim diſpoſitioni legali adiectum illam roborat, & confirmat adiciendo nouum vinculum, & impedimentum Salyc. a l. ea lege 3. n. 3. in ſin. C. de codicil. ob cauſam Alex. in l. filius fam. 1. §. Diui il. 2. ſub. n. 1. circa med. de leg. 1. Nov. conſ. 481. n. 16. & ſeq. Rota coram S. me. Greg. dec. 529. n. 17. & 14. & in Roman. Vineæ 27. Maij 1614. coram R. P. D. meo Ghilferio; ideoq; neceſſaria erat expreſſio pacti, cum etiam difficilius ſoleat

concedi diſpenſationes, quando plura obſtant impellimenta Menoch. de arbit. iud. caſ. 203. n. 13. Gutierrez 99. Canon. c. 15. n. 14. l. 1. Gratian. diſcep. 187. n. 19.

9. De huiusmodi verò pacto inter Monasterium, & ſororem Priulam inito conſtare viſum fuit ex conceſſione eiufdem ſororis Priulæ emanata in conceſſione me. Urbano VIII. porrectis, vt ex lectura Breuis ſumm. Monial. numer. 5. iux. l. cum precum 9. C. de liber. cauſ. & ex partita libri Monasterij, in quo dicitur ſororem Priulam fuiſſe acceptatam ſine voce in Capitulo iunctis adminiculis reſultantibus ex pluribus poſitionibus iuratis per Moniales exhibitis, necnon ex iurata atteſtatione Prioriſſæ, & reuelatione facta à duodecim Monialibus quorum fides ex vite integritate, & generis inſigni nobilitate, ac ex num. poſſimum corroboratur Roland. conſ. 72. num. 5. lib. 2. Honded. conſ. 17. n. 4. lib. 1. Socin. conſ. 194. n. 2. lib. 2. Rota coram S. me. Greg. dec. 340. n. 6.

10. Denum non obſtat conſenſus à pluribus Monialibus præſtitus executioni dicti Breuis ad fauorem ſororis Priulæ, quia prætermiſſo, quòd non conſtat de aliquarum conſenſu, niſi per aſſertionem earum, que inſtrumento inter fuerunt, deest certè in hoc caſu conſenſus capitulariter præſtitus à Monialibus, qui neceſſario requiritur Innoc. in c. eam te n. 9. de reſcript. Felicit. de ſen. con. 61. n. 5. Rota coram Card. Caualet. dec. 193. n. 4. & 5. & coram Buratto dec. 573. n. 6.

Fuit itaque reſolutum intrare arbitrium pro retardatione vtraque parte informantæ, &c.

DECISIO LXI.

Sacra Rotæ Romanæ coram R. P. D. Ottobono.

In cauſa Pictauien. Commendæ.

Veneris 14. Junij. 1647.

§. 1. **A**duerſus ſententiam Rotalem R. P. D. mei Ghilferij in iudicatum tranſactam, obtinuit à Sanctiſſ. D. N. cauſam reſtitutionis in integrum, prout de iure, mihi committi Franciſcus le Petit Acquirere, quo informante ex vna, & venerabili lingua ex altera, propoſui dubium, An conſtet de cauſis reſtitutionis in integrum, & Domini negatiue reſponderunt.

2. Irrefragabile enim viſum fuit fundamentum nullitatis Profeſſionis emiſſæ à le Petit in Sacra Religione Hieroſolymitana ante decimum ſextum annum capletum, contra expreſſam diſpoſitionem S. Concil. Tridentini ſeſſ. 25. c. 15. de Regular. & ſtatutorum Religionis Hieroſolymitanæ tit. 2. del recibimiento de Fratelli c. 1. §. 1. 4. & 15. quæ in hac etiam parte conueniunt cum Decretis S. Concilij, dum expreſſe prohibent Minores antequam perueniant ad decimum octauum eorum ætatis annum recipi ad habitum, & aliter receptos prius beneficio antianitatis, & aliis prout legitur in d. cap. 4. & in terminis huius Sacræ Religionis ſequuta eſt Rotæ penes Buratt. dec. 205. n. 28.

3. Quòd autem Franciſcus tempore Profeſſionis ad legitimam ætatem non perueniſſet, negari non poteſt, quia conſtat ipſum in lucem prodiſſe 7. Maij 1583. & profeſſionem emiſſiſſe 15. Auguſti 1599. vnde tempore profeſſionis emiſſæ non habebat ætatem, neque à S. Concilio, neque à ſtatutis Religionis, requiritam, ideoque remanſit in ſtatu laicali, & incapax Commendarum, & aliorum Beneficiorum Religionis, tam ex diſpoſitione d. ſtatutorum cap. 63. in tituli delle Commende, quàm ex diſpoſitione iuris communis, ſecundum quòd Beneficia Regularia non ſecularibus ſed Regularibus dumtaxat ſunt conferenda; c. cum de beneficio de prob. in 6. Clem. vnic. de ſupplic. neglig. Prælat.

lat. Gonzal. ad reg. 8. glof. 8. n. 8. Rota coram Seraph. decis. 1163. num. 12. & dec. 229. num. 1. par. 1. recent. & fuit plene dictum in hac causa 11. Martij 1641. in princ. coram R. P. D. meo Ghislerio.

4. Nullitas verò huiusmodi Professionis cuiari non potest sub pretextu tacite professionis, deductæ ex declaratione habitus, & ex aliis gestis per le Petit; quia cum ipse obtinuerit à sancto me Paulo V. Breue restitutionis in integrum, & vigore huius sententiam, quia illius Professio fuit declarata nulla, ut in sumario Venerab. Lingua num. 2. & 11. excluditur ex hoc tacita professio, stante expresso dissensu le Petit profitentis, ut probant Innoc. in c. 1. sub n. 1. & in fin. 10. de Anan. sub num. 7. & n. 9. Butr. in fin. & alij de his, qua vis, mensuræ causa sunt. Bald. conf. 206. lib. 4. Nauar. conf. 324. num. 3. de Regul. Decian. conf. 18. num. 5. lib. 3. Hounded. conf. 78. n. 4. 23. & 29. lib. 2. Rot. decis. 529. n. 3. part. 1. & decis. 705. n. 5. part. 2. & decis. 179. n. 1. ac decis. 397. n. 1. & decis. 533. sub n. 4. & 5. par. 4. recent. & in Vixbonen. nullitatis Professionis 10. Decembris præteritis in §. cum ergo coram R. P. D. meo Arguelles.

5. Neque le Petit hodie potest impugnare sententiam ad ipsius instantiam, & fauorem prolatam, sed in eius præiudicium valida, & omnino iusta præsumitur, l. si feruus plurimum §. 5. l. ff. de legat. 1. l. translatioe la. 21. C. de translat. late Peregr. de fideicom. art. 53. num. 33. & seqq. Rot. decis. 1000. n. 4. par. 2. recent. & comprobatur ex dec. 665. n. 12. p. 1. in eisdem, non enim potest, quia in iudicio proponere id, cuius contrarium fecit approbare per sententiam, Roman. conf. 34. sub n. 9. vers. an instantia. Gabr. de regul. iur. concl. 1. n. 44. & 47. Rot. decis. 78. n. 3. par. 1. in recent. & dec. 556. n. 8. coram S. meo Greg.

6. Nec releuat quod le Petit de anno 1618. obtinuerit Sedem in prioratu Aquitaniæ; Quia hoc perperam obtinuit à Iudice laico, nullam prorsus habente iurisdictionem in hac materia, que in Ecclesiæ iurisdictione consistit, c. decernimus, de iudic. c. conringit, de arbit. nec minus suffragatur licentia deferendi habitum à Magnò Magistro obtemperata, quia si le Petit verò fuisset Religiosus, habitum gestare potuisset absque licentia, quæ propterea denotat cum non fuisse talem, cum licentia nil aliud sit, quam collatio libertatis concessa ei qui eam non habet ex se ipso; licet de Regul. Bald. conf. 299. ante fin. lib. 3. & dixit Rot. decis. 144. n. 7. p. 1. in recent.

7. Cum itaque ex prædictis consistat de iustitia sententiæ Rotalis, & validitas appareat ex reuolutione actuum, cessat latio, sine qua non datur restitutio in integrum. Rota coram Burato decis. 323. n. 1. in recent. dec. 132. n. 1. & seqq. p. 1. & dec. 66. n. 1. & dec. 69. n. 9. par. 6. in Romana præsentis societatis 12. Iunij 1645. in fin. coram meo, & in alijs sapissimè.

Et ita fuit resolutum vtraque parte informante, &c

DECISIO LXII.

Sacra Rotæ Romanæ coram R. P. D. Rojss.

Ianuen. Priuilegiorum.

Veneris 24. Iunij 1647.

§. 1. **P**atribus Oratorij S. Philippi Nerij Ciuitatis Ianuën non licere residere in Ecclesia sancti Pancratij postquam cause proportionem fuit hodie resolutum ex quo d. Ecclesia S. Pancratij non distat ab Ecclesia Parochialis, Sir in qua resident Patres Theatini per Cannas 40. Vnde obtant priuilegia Apostolica emanata ad fauorem plurimum Religionum, & alij Religiosi, vel persone Ecclesiasticæ, vel pia loca valeat acquirere intra spatium 140. Cannarum. Potissimum

Tom. VII.

est illud ad fauorem Patrum Carmelitarum Clem. IV. siue potius Clementis V. reletum per Rodric. quass. regul. tom. 2. quass. 49. art. 5. Confirmatum per Sixtum Quartum vt refert Sorb. in compend. priuileg. regul. verb. edificare num. 19. in quo expressis verbis prohibetur ne intra spatium 140. Cannarum proximum Ecclesiis Carmelitarum possint per quicumque personas Ecclesiasticas nouæ Ecclesiæ edificari siue de nouo recipi; vnde quamuis prima pars prohibitionis locum fortasse sibi non vindicet in presenti, ex quo Patres Oratorij non intendunt nouam construere Ecclesiam, sed constructam ampliare iuxta decis. Mani. 363. certe locum sibi vindicet secunda pars priuilegij prohibens ne de nouo Ecclesiæ recipiantur, in quibus terminis nos versari non est dubium.

2. Præstatum verò priuilegium concessum per summos Pontifices Patribus Carmelitanis suffragari in presenti Patribus Theatinis dicebat Domini ex quo Clemens Septimus communicauit eisdem generaliter omnia priuilegia mendicantium, vt habetur in Constitutione eiusdem Clementis VII. la 38. num. 1. tom. 1. Bullar. tom. 1. fol. 505. ibi, Exemptionibus, immunitatibus, & infra exemptiones, gratias, &c. plenarium effectum sorti debere decernimus, qui priuilegia venire sub communicatione censuit Rot. decis. 87. nu. 5. p. 4. recent. cuius priuilegij tenor est seruandus c. porro de priuileg. Rot. decis. 791. n. 1. par. 3. rec. Mani. d. decis. 163. n. 2. & communicatio priuilegiorum operatur idem ac si eadem priuilegia specificè concessa fuissent. Oldrad. conf. 300. in princ. n. 6. Paris. conf. 22. num. 5. lib. 4. Rot. decis. 300. in princ. par. 4. rec. & tradit Roderic. quass. regul. tom. 1. quass. 9. art. 9.

3. Nec obstat quod dicta Communicatio priuilegiorum non intelligatur de priuilegijs tendentibus in præiudicium tertij, & fuit decisum in Valentina decimarum 28. Iunij 1603. Cor. Lancelloro penes Marches. de Commiss. tom. 1. fol. 639. n. 2. in Valisoleiana quarta funeralis 19. Aprilis 1606. Coram Iusto, apud Tambur. de iur. Abb. tom. 3. dec. 83. n. 6. Canal. decis. 110. n. 3. quia hæc responsio non visa fuit tuta ex quo in puncto quod d. priuilegio Clementis V. gaudeant alij habentes communicationem cum priuilegijs mendicantium tradit Barbol. de iur. Eccles. vniuers. lib. 2. c. 12. n. 7. 2. in fin. Campanil. diuersorium iuris Canonici rubr. 1. c. 13. sub n. 81. vers. Et quia præsertim, cum d. communicatio priuilegiorum ad fauorem Patrum Theatinorum sit amplissimis verbis concepta, & loquatur etiam de priuilegijs præiudicialibus Ordinatio seu tertio.

4. Minus obstat alia responsio adducta per informantes pro Patribus Oratorij Sancti Philippi quod d. priuilegium non sit in vsu in Ciuitatibus magnis, qualis est Ciuitas Ianuën, dum in illis valent plura monasteria mendicantium viuere ob magnam affluentiam elemosynarum quibus illa Ciuitas abundat, vt notat Sorb. in compend. priuileg. regul. verb. edificare n. 20. in annot. vers. quoad dispositionem Tamburin. de iur. Abb. tom. 3. disp. 59. sub num. 2.

5. Attamen contrarium visum fuit manifestè apparere ita & aliter vt tale priuilegium extet in vsu etiam in Ciuitatibus magnis prout expressè voluit Conselt. in lib. de priuileg. mendic. tit. 3. c. 3. Campanil. diu. iur. canon. dicta rubr. 1. 2. cap. 13. n. 18. vers. Sorbus autem 3. & vers. Attamen ubi reprobat Sorbum, supra adductum, & reddit rationem, quia cum priuilegium sit concessum ordini regularium non abrogatur per eius non vsum, aut contrarium vsum aliquorum monasteriorum c. si dilecti de for. comper. Mitan. manual. Pralat. 2. 3. art. 2. ubi quod non admittitur hoc priuilegium per non vsum per decennium neque per vllū tempus, Barbol. de potest. Episc. alleg. 26. n. 10. Rot. dec. 240. n. 5. & sequen. part. 4. diuers. Burat. dec. 704. n. 9. & 10. & part. 1. rec. dec. 82. n. 9. & part. 5. decis. 63. num. 10. vltra quod ad probandum

B b non